

Så fattig var stalden, en krybbe som seng
for lille barn Jesus, den dejlige dreng.
Men lyset fra stjernen hans pande kan nå
og forgylder det strå, som han hviler på.

Og fårene kalder, han vågner og ser,
at dyrene knæler, forundret han ler.
Jeg elsker dig, Jesus, du kommer herved,
når natten er ensom, med drømme og fred.

Bror Jesus fra stalden, jeg beder dig gå
så tæt ved min vej, at din hånd jeg kan nå.
Velsign os, tag alle små børn i din favn
og lyt i din himmel, når jeg hvisker dit navn.

Gudrun Meedom.